Ч. 28. Неділя 20 (7) лютого 1910. Рік XX.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улица Чарнецкого ч. 10.

ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.

РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жаданє і за вложенем оплати почт.

РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавемана 9 і в ц.к. Старостввах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

До ситуациї. — З грецкого заколоту. — Всеславяньский зїзд в Петербурзї.

Wiener Allg. Ztg. доносить з парляментарних кругів, що, як здаєть ся, перед сьвятами не прийде до зміни в кабінеті. Перед сьвятами має парлямент до полагодженя контингент рекрута. Реконструкция кабінету, на погляд тих кругів, війде на дневний порядок в хвили, коли буде забезпечена парляментарна більшість і уложена проґрама нарад. Вісти о близькій димісиї кабінету не мають підстави.

Президия польского Кола була вчера по полудни на конференциї у бар. Бінерта. В тій конференциї взяли участь також міністри др. Білиньский і Дулємба. Конференция тревала від год. 3 до 6½ по полудни. Зі взгляду на теперішну політичну ситуацию порушено зі сторони польского Кола також реконструкцию кабінету. По переведеню дискусиї над політичною ситуациєю, обговорено проґраму праць парляменту і признано конечність єї розширеня, як також утвореня і розширеня в тій цїли теперішної більшости. В слід за тою гадкою президент кабінету висказав намір розпочати переговори зі сторонництвами в напрямі злагодженя політичних противностий і сотвореня условій для розширеня більшости. Президия польского Кола приймила той намір президента міністрів до відомости і заявила, що хоче полишити ся і на дальше при дотеперішній політиці Кола, т. є. при політиці вільної руки як супротив сторонництв так і супротив правительства.

Берлиньский „Lokal-Anz." доносить з Константинополя, що після телеґрами, яка там наспіла з Атин, грецка фльота виплила з порту Пірея без приказу начальної власти, отже очевидно бунтує ся. З Парижа знов доносять, що криза в Грециї дійшла вже до найвисшого степеня. Прихильники двору готові з частию войска і фльоти виступити против лїґи войскової і доконати замаху державного в користь короля. Уважають за річ певну, що кабінет Драґуміса подасть ся сими днями до димісиї.

Здаєсь бути певною річию, що як в грецкім войску головно між офіцирами, так і серед всеї грецкої суспільности настав роздор і витворили ся дві партиї, котрі ворожо виступають против себе. Одна з тих партий мабуть сильнїйше стоїть по стороні короля і єго родини. Характеристичним фактом єсть то, що грецкий наслїдник престола і прочі члени королївскої родини, що доси перебували за границею, нараз як-би на зазив вернули до краю. В виду того розійшла ся чутка, що грецкий король завізвав своїх синів до Атин на родинну нараду.

Про наради екзекутивного славяньского Комітету в Петербурзї лише не богато вістий доходить до відома ширшої публики. Подаємо дещо з найновійших вісток.

Польскі члени комітету заявили, що не уважають відбути всеславяньског з'їзду сего року в Болгариї за відповідне, а то з уваги на ріжницю поглядів, яка виявила ся в польскій справі на з'їздї в Празї.

Спротивили ся тому болгарскі делеґати. На їх погляд відложенє з'їзду неможливе, бо в Болгариї зроблено вже приготовленя на принятє славяньских гостий в Софії, а відложенє з'їзду викликало би велике розчарованє в цїлім болгарскім народї.

До сего погляду прихилив ся екзекутивний комітет. Він станув на тім, що відложенє другого з'їзду неможливе, бо то викликало би небажане враженє серед балканьских народів. Однак щоб уможливити порозуминє між Поляками і Росиянами, постановлено вибрати спеціяльну комісию, зложену з Поляків і Росиян, котра має виробити основу до польско-російского порозуміня.

---

4)

В найбільшім місті на сьвіті.

або

Льондон, єго займавости і житє в нім.

(Після дра Швана, дра Отта, Шардта і др. зладив К. В.)

(Дальше).

Як же далеко відбіг нинїшний Льондон від давного! Тоді жило в нім триста тисячів людий, нині має він що найменше двайцять разів тілько. Тоді люди в найлїпшім случаю їздили верхом на конях або лодками по ріці; нині їздять електричними зелїзницями 25 метрів глибоко під землею а навіть попід ріку Тамізу. Тому може не від річи буде придивити ся близше одній з тих, що єсть найглубша і має назву центральної електричної зелїзниці.

Такий величезний рух як в Льондонї не могли вже опанувати нї омнібуси нї дорожки, нї кінні та електричні трамваї і длятого показала ся була потреба побудувати в місті зелїзниці. Ба коли бо зелїзниці в місті спиняють рух майже так само, як єго улекшують. Инакше може було би, як би зелїзниці дало ся повести горою. Але в Льондонї було то можливо хиба лиш подальше від середини міста, але не в Сіті. Тут постановлено длятого повести зелїзницю попід землю і першу таку віддано до публичного ужитку в 1868 р. Ся підземна льондоньска зелїзниця, котра коштувала величезну суму гроший, була довший час в своїм роді чудом сьвіта. Она іде тунелем попід доми цілої середини міста і від неї розходить ся богато побічних лїнїй.

Але рух в місті ставав щораз більший, а до того ще підземна зелїзниця мала богато недогідностий: воздух був в ній такий стухлий, як то часто буває по пивницях; до того ще прилучав ся дим і страшенна нечистота, а відтак ще й оглушуючий гуркіт. Як би тому всему зарадити, нїхто не знав. Аж ось настала електрика і єї ужито до порушуваня возів. Коли то могло бути на земли, то могло бути й під землею. Так подумали собі Льондонці і взяли ся будувати підземну електричну зелїзницю звану Сіті-Савт Льондон, котра сполучає середину міста з єго полуднево-західною частию. Стациї на сїй зелїзници знаходять ся 12 метрів глубоко під землею і она переходить попід ріку Тамізу в глубині 18 „ метра.

Користи тої зелїзниці зараз показали ся: не потреба викуплювати ґрунти, підпирати чи підмуровувати доми, не треба обминати ґазо- і водопроводи та канали, в наслїдок чого кошти будови значно зменшають ся. Зелїзницю ту отворено в грудни 1890 р. Она єсть 5 кільометрів довга і показала ся так практичною, що в марті 1892 р. комісия, вибрана з обох палат анґлїйского парляменту, постановила вибудувати в льондоньскій Сіті найбільшу і найглубшу підземну електричну зелїзницю в Льондонї, т. зв. центральну зелїзницю. Роботи розпочато небавком і дня 27 червня 1900 р. віддано сю зелїзницю до публичного ужитку. Єсть то величаве і в своїм роді майже одиноке діло, котре під взглядом технїчним сталось взірцевим, а котрому длятого годить ся тут близше придивити ся.

Центральна електрична зелїзниця виходить з анґлїйского Банку і сполучає Сіті з західними частями міста, де найбільший рух і де поза Гайд-парком знаходять ся віллї найзнатнїйших людий в Льондонї. Кінцева стация єсть в Шіфердс Буш, де знаходить ся також стация, що виробляє електричну силу. Цїлий шлях складає ся з двох тунелів, що їдуть побіч себе а зроблені з грубих сталевих рур, котрі мають в промірі 3 і пів метра. Тунелї тоті знаходять ся в глубинї 25 метрів під верхнею улиць міста. До малих дверців тої зелїзниці заходить ся закопами, в котрих суть сходи і вінди або підноси. Сї послїдні суть так великі, що на них може станути відразу сто людий і спустити ся на долину, взглядно піднести ся в гору і вийти із закопу. Кожда льокомотива має чотири мотори і може тягнути поїзд з 336 пасажирами. Поїзд стає на малих стациях лиш на 20 секунд а що півтретя мінути їде поїзд за поїздом. Центральна електрична зелїзниця іде в простій лїнїї попід місто якраз туди, куди горою їдуть найголовнїйші улиці Гольборн і Оксфордска улиця, де буває найбільша ґлота і була би в двоє більша, як би не тота підземна зелїзниця.

Безперечно кождий з читачів запитає, як

І справді вибрано вже такий мировий польско-російский Комітет. В склад его увійшли: ґр. Бобріньский, Львов, Маклаков, Владіміров, Дмовский, Страшевич і Олізар. Для польско-російских справ в Галичині увійшли до того комітету Здзеховский, Добошиньский, Дудикевич і Глібовицкий.

Послідний, пращальний бенкет відбув ся в петербурскім політичнім клюбі. Посол Крамарж виголосив там промову, в котрій заявив, що мимо глубокої пріриви, яка вилвила ся в славяньстві, таки живе надія, що рух піде вперед, бо він безпартийний. Член рос. державної ради Єрмолов підніс тоаст в честь славяньских гостий, котрі славяньску ідею розбурхують в Росиї до нового житя. Болгарин Лудсканов заявив, що щастє Росиї, то домаганє славяньства. Предсідатель думи Хомяков говорив про те, що мимо сумних промов таки треба радуватись, що славяньскі збори дальше відбувають ся.

Новинки.

Львів, дня 19 лютого 1910.

— **Іменованя.** П. Міністер скарбу іменував контрольора економату в Дирекциї скарбу у Львові Антона Кінальского управителем економату.

— **Порадив собі.** На східцях вагона поїзду товарового, що приїхав оногди з Підволочиск до Львова, побачив кондуктор саме перед в'їздом на стацию якогось парубчака, котрий як показало ся їхав без білету. Кондуктор придержав его і віддав поліциї. Показало ся, що був то 17-лїтний Кароль Вороновский з Гумниск каменецкого повіта. Найдено при нім кусень ковбаси і хліба та книжку робітничу. Відачиско жалував ся, що не має з чого жити і пустив ся в сьвіт на заробок, а що не мав анї сотика на дорогу до Львова, то порадив собі в той спосіб, що в Краснім вчепив ся в почи вагона і так заїхав до Львова. Добра суспільність, замість помочи такому свому членови, що шукає роботи, замкнула его до арешту, мабуть на то, щоби вже завчасу розпочав практику на перобу злодія.

— **Пятьсотна філїя „Сокола“.** До ц. к. Намістництва внесено вчера статут пятьсотної філїї львівского ґімнастичного тов. „Сокіл“, яка засновує ся в Улючи, березівского повіта. З поміж півтисячки філїй є 23 ґімнастичні а прочі пожарні. При сїй нагоді годить ся пригадати, що першу філїю львівского „Сокола“ заложено в Станиславові дня 14 мая 1902 р. За несповна 8 лїт львівский „Сокіл“ заложив пів тисячі пожарно-ґімнастичних товариств, яких дальший зріст і розвиток є запевнений.

— **Дурисьвіти.** П. Ізабеля Рокосовска вдовиця по помершім недавно лікари в Судовій Вишни дала знати львівскій поліциї, що по домах у Львові крутять ся якісь дві елеґантно убрані дами і збирають жертви для єї дїтий. Позаяк п. Рокосовска нікого о то не просила анї не уповажнила, бо єї дїти того не потребують, длятого просить, щоби поліция тим дамам заказала того рода „милосердиє“. Подібний дурисьвіт, а може якийсь визначнїйший „чиновник“ крутить ся по Самбірщині. Єсть то молодий хлопчище в мундурі ґімназияльного ученика VIII кляси, котрий розповідає що єсть родом з Яворова, вертає від сестри з Турки до ґімназиї в Перемишли і просить о запомогу. Ніщим говорить, що заслаб в дорозї, а коли уважає за потрібне, то бавить ся ще й в політика і бере ся навіть говорити з росийска. Могло би остаточно її так бути, що то якийсь з компанїї Бендака, коли не звичайний собі дурисьвіт.

— **Дрібні вісти.** Старшина львівского „Сокола“ внесла до Намістництва петицию о дозвіл на збиране складок на будову памятника Т. Шевченка в Київі. — Арештований в Тернополи якийсь російский шпиґун чи революционер називає ся Яков Дудниченко, а не Дедученко, як ми то подали вчера в новинцї про російских шпиґунів. Кажуть, що на галицкім Подїлю крутить ся ще й якийсь другий аґент російский. — Кухарцї Мариї Качановскій вкрадено з льокалю тов. „Труд“ довгий чорний плащ дамский. — В тернопільскій пропінациї вибух страйк. Застрайкувала вся челядь, загалом 30 осіб, жадаючи поліпшеня платнї.

— **Репертуар руского театру в Станиславові.** (Саля тов. ім. Монюшка. Початок о год. 7½ вечером). Білети продає раньше на всї тоті вистави „Народна Торговля“, а в день представленя від год. 6 вечером каса театру.

В недїлю, дня 20 с. м. „Ой не ходи Грицю на вечерницї“, народний образ в 5 дїях зі сьпівами і танцями М. Старицкого.

— **По американьски.** Редакция „Канадийского Фармера“ хотячи придбати собі богато передплатників взяла ся до того в оріґінальний американьский спосіб і дав кождому передплатникови ножиці, а в своїй ґазетї поміщає на передовім місци таку відозву: „Чи Ви гладите за доброю і острою парою ножиць? Ми знаємо, що так, бо кожда людина потребує ножиць і в кождім домі они потрібні, але не кождого дня ви можете дістати сю пригожу річ безплатно. „Канадийский Фармер“ буде уважати на те, щоби ви дістали сю пару ножиць без видатку одного цента. Спосібність є лише одна, щоби дістати сї ножиці, а то заслати 1·50 дол. за цїлорічну передплату за „К. Ф.“ Кождому старому (не новому) предплатникови, що пришле 1·50 дол., вишлемо презент одну пару ножиць, але лише тоді, коли згадаєте про се, як будете посилати гроші. Пришлете 3 дол., ми пішлемо вам дві пари ножиць. Думаємо, що се заінтересує вас і ви поставитесь до сего сильно і не тратячи час постараєтесь сї ножиці дістати тим більше, що се оферта не на довго. Видаток за ножиці і висилка буде нас коштувати богато, але за се ми хочемо аби наші старі передплатники заплатили те, що винні, а понри те хочемо дістати богато нових передплатників. Отже пошпортайте в своїй кишени і посилайте свою передплату а дістанете сей нечуваний презент, кождому так потрібний. Не тратьте нагоди! Спішіть ся!“

Можна би лиш при сїй нагоді звернути увагу редакциї „Канадийского Фармера“, щоби случайно не забула ся і післала кому в дарунку свої „редакцийні ножиці“, а то була би тоді змушена замкнути буду.

— **Стипендиї тов. ім. „Просьвіта“.** Головний Видїл Товариства „Просьвіта“ у Львові на засїданю дня 8 лютого 1910 р. уділив стипендийні підмоги отсим петентам: 1) Гаврилко Михайло ст. Акад. шт. кр. 300 К з фонду стипенд. ім. Т. Шевченка; 2) Васюта Осип, ст. III. р. політ. і Кривень Андрій уч. II. к. ґімн. в Рогатині з фонд. стипенд. ім. Теодора Качали по 120 К; 3) Цебушник Дмитро, ст. фільософ. в Чернівцях з фонду стипенд. Івана Залуцкого 340 К; 4) Сапоцкий Юрий Василь, ст. I. р. прав у Львові з фонду стипенд. ім. Евзевія Грушкевича 200 К; 5) Заворотник Олекса, уч. IV. к. ґімн. в Перемишли з фонду стипенд. ім. Франца Фроцца 180 К; 6) Сапрун Северин, уч. III. к. ґімн. в Перемишли з фонду стипенд. ім. Михайла Спожарского 180 К; 7) 10 підмог з фонду стипендийного ім. Станислава Новосада призначених для учеників шкіл середних розділено в отсей спосіб: Король Семен уч. IV. кл. Акад. ґімн. у Львові, Гурнякевич Антін ученик IV. кл. філїї Академ. ґімн. у Львові, Гуглевич Іван ученик II. кл. II. ґімназиї у Львові, Затварницкий Іван ученик II. к. Акад. ґімн. у Львові, Околот Іван уч. V. кл. руской

то можна було побудувати таку зелїзницю попід землю, що доми над нею не завалили ся? Се штука нинїшної інжинериї і техніки і длятого придивім ся її близше.

На тім місци, де мали стануги будучі стациї, закуплено всї стоячі там доми, розвалено їх і зачато робити закіп, значить ся велику круглу яму в промірі 9 метрів широку а 25 метрів глубоку, котрої стїни виложено довкола знютованими зелїзними плитами. Сю роботу виконувано слїдуючим способом: Насамперед викопано круглу яму на 1 м. 20 цм. глубоко і заложено в нїй перший обруч в той спосіб, що поодинокі єго кусні знютовано разом. Коли то зроблено, то попише того обруча копано знов землю на 1 м. 20 цм. глубоко і закладано другий обруч, котрий знов знютовано з першим. Так роблено щораз глубше, аж остаточно осягнено потрібну глубину.

Тепер же розпочала ся вже труднїйша робота, верчене тунелю під прямим кутом до зробленого вже закопу. Коли вимірено докладно напрям, в якім тунель мав бути копаний, уставлено насамперед т. зв. „щит“ або охоронні рами, потрібні всюди там для охорони робітників, де не вертить ся тунель в камени лиш в земли, котра може легко урвати ся і засипати людий. Той „щит“ або тоті рами суть з зелїза і мають по серединї зелїзне перехрестє, котре держить зелїзний обруч так широкий, як має бути тунель. Той щит вганяють за помочию ґідравлічної праси в землю а тоді робітники стають на єго перехрестях і зачинають викопувати землю. Щит той недопускає до того, щоби земля завалила ся і хоронить робітників аж доти, доки стїн не підмурують або не обезпечать в якийсь инший спосіб. На центральній зелїзници в Льондонї виложено оба тунелї обручами з кованого зелїза, котрі закладано в міру того, як поступала будова і „щит“ посував ся щораз глубше в землю. Готові тунелї творять тепер зелїзні рури на 3 і пів метра широкі, скріплені множеством зелїзних ребер, котрими поодинокі части тих рур знютовані з собою. Один з тих тунелів служить до їзди „туди“ а другий до їзди „назад“ і длятого поїзди не можуть нїколи наїхати на себе.

Зовсїм так само як тунелї роблено і підземні стациї тої зелїзницї, лиш що до того уживано значно більших щитів, іменно таких, що мали в промірі 6 і пів метра а стїни їх виложено білими поливаними цеглами.

Найтруднїйша була робота при будові головної і кінцевої стациї коло анґлїйского банку в самім осередку Сіті. Ґрунт тут страшенно дорогий і годї єго докупити ся, отже товариство, що будувало сю зелїзницю, впало на таку гадку. Велика площа межи біржею (Royal Exchange — рояль ексчендж) а Миншн гавс (Mansion House), урядовим помешканєм льондоньского бурмістра або льордмера (Lord Mayor) та анґлїйским банком, єсть тим місцем, де буває найбільший рух і хто не видів там того житя в деяких годинах дня, не може мати й поняття о тім. Перейти через ту площу в хвили загальної глоти, коли переїздять туди омнібуси, дорожки і приватні вози, просто не можливо а бодай дуже небезпечно для людского житя. Отже підношено вже від давна гадку, щоби попід ту площу викопати тунель, котрим би публика могла переходити з одної сторони площі на другу. Що того не зроблено, то лиш длятого, що кошти такої будови були величезні.

Сю обставину використало товариство, котре взяло ся будувати центральну зелїзницю. Оно предложило, що побудує підземну стежку і віддасть єї даром місту, скоро місто позволить побудувати стацию під тою площею. Се предложенє приято і оно вийшло в хосен обом сторонам.

Але не так легко було виконанє того пляну. Треба було насамперед побороти дві перешкоди: треба було щось зробити з тим множеством рур від водопроводів, рур ґазових і каналових і т. д., що тут під бруком розходили ся в ріжні сторони, але треба було все так робити, щоби анї тих рур не рушити анї не спинити величезного руху на улицях.

Одно й друге удало ся а то слїдуючим способом. Напроти біржи виконано малу яму і пущено відтак саме попід бруком вузку штольню лиш на 1 м. 20 цм. довгу а 22 цм. широку. В сю малу штольню всунено грубу дошку, котру добре під брук заклинувано і котра брук піддержувала. Тепер можна вже було копати другу верству і так ішла верства за верствою щораз глубше. Брук підпирано дошками і бальками та поволи підкопувано щораз більше цїлу площу. Підчас коли на горі їздили безнастанно вози і товпились люди, нїкому й на гадку не приходило, що там в сподї видовбують і викопують щораз більшу яму нїби якусь величезну печеру.

(Дальше буде).

ґімн. в Перемишли, Залуцкий Теодор уч. I. к. ґімн. в Станиславові, Демянчук Василь уч. III. к. ґімн. в Станиславові, Кос Никола уч. II. к. ґімн. в Станиславові, Мушкевич Богдан уч. II. к. ґімн. в Стрию, Скалій Станислав уч. VI. к. реальної шк. в Ярославі, Глібовицкий Сильвестер Самуіл уч. V. к. ґімн. в Бучачи, Гладкий Стефан уч. V. к. ґімн. в Терпополи, Крохмалюк Антін уч. IV. к. ґімн. в Тернополи, Юрків Іван уч. I. к. ґімн. в Бережанах, Ґаморак Нестор уч. VIII. к. ґімн. в Коломиї, Бодруґ Ілько уч. IV. к. ґімн. в Коломиї, Романюк Василь уч. II. к. ґімн. в Золочеві, Кузін Ілько уч. IV. к. ґімн. в Дрогобичи, Худа Іван уч. I. к. ґімн. в Яворові, Кассіян Василь уч. IV. к. шк. реальн. в Снятині, — усі по 120 К, 10 підмог з фонду стипендийного ім. Ст. Новосада призначених для дівчат розділено в сей спосіб: Учениця рускої семінарії Тов. педаґоґ. у Львові: Єзерска Ірина уч. IV. р 240 к., Посацка Ольга уч. III. р. 120 К, Демчишинівна Олена уч. IV. р. 120 К, Ганушевска Олена уч. IV. р. 120 К, Оливіньска Ольга уч. III. р. 120 К, Богуславска Стефанія уч. I. р. 120 К, Сіменівна Софія уч. IV. р. 120 К; ученицям ліцея руского інститута в Перемишлі: Федашівна Софія уч. VI. к. 120 К, Кмицикевичівна Наталія уч. IV. к. 120 К, Кобиляньска Софія уч. VI. к. 120 К, Даниловичівна Любов уч. VI. к. 120 К; ученицям приватної рускої ґімназиї СС. Василиянок у Львові: Дзельска Евгенія уч. II. к. 120 К, Ґіжовска Мария О. уч. III. к. 120 К; Левицка Ольга уч. торг. Акад. у Відни 240 К, Пшеничка Стефанія Текля уч. II. к. учит. сем. в Стрию 120 К, Завадска Мария Зузанна уч. VIII. к. з Коломиї 120 К, Осідачівна Евгенія уч. I. к. прив. ґімн. жіп. СС. Василиянок в Яворові 120 К, Апостолюківна Иосифа уч. I. к. прив. учит. сем. в Коломиї 120 К. При наділюваню сими підмогами руководив ся Головний Виділ Тов. „Просьвіта“ виключно взглядом на поступ в науці і степень убожества.

— **Німецка полуботкова спадщина.** Подібне розчароване як галицких і україньских потомків гетмана Полуботка стрітило також і якогось столяря в Берлині, котрий сподівав ся одержати міліонову спадщину по якімсь свояку, ґенералі Мінніхови а що як там так і тут розходило ся о рублї зложені в англійскім банку, то бодай чи нема якоїсь звязи межи спадщиною по гетмані Полуботку і ґенералї Мінніху. Сим разом чутка о тій спадщині, котра мала виносити сто міліонів, вийшла з Одеси і оперла ся в Прусах, де мали жити потомки згаданого ґенерала чи навіть польного маршалка поручника, котрий служив в російскім войску і свої гроші зложив в англійскім банку. О тім довідав ся і згаданий столяр в Берлині і лагодив ся вже до процесу, коли всю єго надію розвіяв один з берлиньских адвокатів, котрий сказав єму, що в інтересі одного дідича західних Прусах, котрий єсть свояком ґен. Мінніха, звідував ся в англійскім банку і дістав звідтам відповідь, що конта Мінніха в тім банку таки зовсім нема і там про цілу ту справу не знають нічого. Подібна відповідь наспіла також і від німецкого ґенерального конзуляту в Одесі. — Припускають загально, що то якийсь Росиянин в Одесі розпустив ту вість, щоби заробляти, даючи відповіди на присилані єму питаня. — Що й на спадщині по Полуботку хтось заробив, хоч і не богато, се річ певна.

Телеґрами.

Відень 19 лютого. Мимо того, що хвилево житю дра Люеґера не грозить небезпечність, він нині о 11 год. рано приняв сьв. Тайни.

Прага 19 лютого. Архікнязї Иосиф Фердинанд і Генрих Фердинанд, котрі підняли ся вчера бальоном у воздух, спустити ся по полудни коло Річан на землю і від'їхали до Відня.

Петербург 19 лютого. Праса і жителї міста витали з великою симпатиєю посольску делеґацию францускую. Малий днєвник виклика протест партії праці і социялістів против візити. На честь францускої делеґациї відбуде ся ряд приняттів. Делеґация буде також на авдиєнциї у царя.

Атини 10 лютого. Король підписав декрет відкликуючий всіх грецких послів з виїмкою Константинополя і Вашінґтона.

Атини 19 лютого. Аґєнтия Гаваса стверджує, що грецких князів не скликано на родинну нараду а поворот їх лиш означає, що они вернули на сталий побуть до вітчини.

Ст. Яґо де Чілє 19 лютого. Той якийсь загадочний Кріґ признав ся остаточно, що він Кук і оповідає, що хоче жити здалека від сьвіта, бо лагодить звіт о своїй подорожи до північного бігуна та каже, що той звіт всіх переконав.

Константинополь 19 лютого. Звіт Ферідапаші о конечности привернення конституциї з 1876, критикують турецкі часописи дуже остро і видять в тім небезпечність для конституциї.

Надіслане.

— **Не лише дітям** треба заборонювати все, що ослаблює серце і атакує нерви — отже алькоголю і кави — але й для дорослих здоровля є найбільшим добром! Добра господиня бере отже на ранішню каву і на підвечірок тільки правдиву Катрайнера Кнайпову солодову каву, подаючи сим на стіл смачний і здоровий напиток. Вдоволене і ощадність, а головно цвитучий вигляд дітий є за се нагородою господині. Та з причини богато менше вартних наслідувань треба при закупні бути дуже осторожним. Жадати отже лише „Катрайнера“ і принимати тільки оригінальні пачки з назвою: „Катрайнер“! Пощож давати собі вшихати в руки якісь наслїдування, коли за ті самі гроші можна дістати добрий і правдивий товар? Тільки обережність зможе забезпечити перед розчарованєм і шкодою.

Нову серию видівок,

дуже гарних переписних листків видав „Сокільский Базар“ у Львові. Серия та складає ся з 10 кольорових карток, представляючих малюнки артиста-маляря п. А. Манастирского, а мотиви до тих малюнків підобрані з сьвят Рождества Христового і Иорданьского сьвята. — Одна картка коштує 16 с. —

Рух поїздів зелїзничих

обовязуючий з днем 1 мая 1909 р. після часу середно-европейского.

Замітка. Поїзди поспішні визначені грубим друком. Нічні години від **6·00** вечером до **5·59** рано суть означені підчеркненєм чисел мінутових.

Приходять до Львова

на головний дворець:

З Кракова: **2**^{30}, 5·50, 7·25, **8**^{55}, 9·50, 1·10*), **1·30**, 5·45, **8**^{40}, 9^{50}.
*) З Тарнова.
З Підволочиск: 7·20, 12·00, **2**^{15}, 5·40, 10·30.
З Черновець: **12**^{20}, 5^{45}*), 8·05, 10·20*), **2**^{05}, 5·53, **6**^{40}, 9^{30}.
*) Із Станиславова, *) З Коломиї.
Зі Стрия: 7·29, 11·45, 4·25, 11^{00}.
З Самбора: 8, 9·57, 2, 9^{00}.
З Сокаля: 7·10, 12·40, 4·50
З Яворова: 8·05, 5.

На „Підзамче“:

З Підволочиск: 7·01, 11·40, **2**, 6·15, 10^{12}.
З Підгаєць: 10·54, 7·26*), 9·44, 6·29*), 11·55*)
*) З Винник.

На дворець „Львів-Личаків“:

З Підгаєць: 10·38, 7·10*) 9·28, 6·13*), 11·39*)
*) З Винник.

Поїзди льокальні.

З Брухович:
що дня: від $^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$ 8·15, 8^{20}.
„ $^{1}/_{6}$ до $^{30}/_{9}$ 3·27, 9^{35}.
„ $^{2}/_{7}$ до $^{30}/_{9}$ 5·30.
в неділї і р. к. сьвята: від $^{1}/_{5}$ до $^{31}/_{5}$ 3·27, 9^{35}.
З Янова:
що дня: від $^{1}/_{5}$ до $^{30}/_{9}$ 1·15, 9^{25},
в неділї і р. к. сьвята: від $^{2}/_{5}$ до $^{12}/_{9}$ 10·10.
Зі Щирця: в неділї і р. к. сьвята від 30/5 до 12/9 10·15.
З Любіня: в неділї і р. к. сьвята від 16/5 до 29/9 11^{45}.
З Винник що дня 3·44.

Відходять зі Львова

з головного двірця:

До Кракова: **12**^{45}, 3^{50}, **8**^{25}, 8·40, **2**^{45}, 3·30*), 6^{12}, **7**, 7·35, 11^{15}.
*) до Ряшева.
До Підволочиск: 6·20, 10·40, **2·16**, 8^{00}, 11^{10}.
До Черновець: **2**^{50}, 6:10, **9·10**, 9·35, **2·23**, 2·50*), 6^{00}*), 10^{38}.
*) до Станиславова, *) до Коломиї.
До Стрия: 7·30, 1·45, 6^{55}, 11·25.
До Самбора: 6, 9·05, 3·40, 10·45.
До Сокаля: 6·14, 11.05, 7^{10}, 11^{35}*)
*) до Рави руск. (лиш в неділї).
До Яворова: 8·20, 6^{30}.

З „Підзамча“:

До Підволочиск: 6.35, 11, **2·31**, 8^{39}, 11^{32}.
До Підгаєць: 5·35*), 6·12, 1·30*), 6^{30}, 10·35*).
*) до Винник.

З „Львів-Личаків“:

До Підгаєць: 5·53*), 6·32, 1·49*), 6·50, 10·54*).
*) лиш до Винник.

Поїзди льокальні.

До Брухович:
що дня: від 1/5 до 30/9 7·21, 3·45.
„ 1/6 до 30/9 2·30, 8^{34}.
„ 1/7 до 31/8 5·50.
в неділї і р. к. сьвята від 1/5 до 31/5 2·30, 8^{34}
від 1/6 до 30/9 12·41.
від 1/7 до 31/8 9·—.
До Янова: що дня від 1/5 до 30/9 10·10, 3·35
в неділї і р. к. сьвята від 2/5 до 12/9 1·35
До Щирця: в неділї і р. к. сьвята від 30/7 до 12/9 10·35.
До Любіня: в неділї і р. к. сьвята від 16/5 до 12/9 2·15.
До Винник що дня 5^{30}.

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий.**

Ц. к. уприв. галицкий акцийний

БАНК ГІПОТЕЧНИЙ

у Львові.

Філії: в Кракові, Чернівцях, Тернополи. — **Експозитури:** в Станиславові, Підволочисках, Новоселици.

КОНТОРА ВИМІНИ

купує і продає всякі вартістні папери і монети по найдокладнійшім дневнім курсі, не числячи ніякої провізиї.

Біржеві замовленя

виконує ся під найприступнійшими услівями і уділяє ся всяких інформаций що-до певної і користної

льокациї капіталів.

ВСЯКІ КУПОНИ

і вильосовані цінні папери виплачує ся без потрученя провізиї і коштів.

БЕЗПЛАТНЕ ПЕРЕГЛЯДАНЄ

чисел льосів і инших паперів підлягаючих льосованю.

ОБЕЗПЕЧЕНЄ ЛЬОСІВ

перед стратою з причини вильосованя.

Депозитовий відділ

приймає вкладки і виплачує задатки на біжучий рахунок, бере до перехованя цінні папери і уділяє на них задатки.

Надто заведено на взір заграничних інституций так звані

Сховкові депозити
(Safe Deposits).

За доплатою 50 до 70 К річно депозитар одержує в сталевій панцирній касї сховок до виключного ужитку і під власним ключем, де безпечно а дискретно може переховати своє майно або важні документи. В тім напрямі починив банк гіпотечний як найдальше ідучі зарядженя.

Приписи дотично сего рода депозитів можна одержати безплатно в депозитовім відділї.

З друкарні В. Лозиньского, під зарядом І. Надопада. — (Телефона ч. 527).